

flydelse paa Jærnbanemandstafets Arbejde. om Returbilletten gælder kortere eller længere. Jeg henstiller Sagen til fornøjet Overvejelse.

Over for det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgfreds (Vohmann), som advarede mod at komme ind paa den Tanke saaledes at befordre Børn paa Jærnbanen, vil jeg sige ham, at jeg er ganske enig med ham i den Frygt, som hans Ord vare Udtryk for, Frygten for at give Børnene en umoden Smag for Bihivet og derved ad unaturlig Vej forøge Antallet af de Landboere, der drage ind til Bjerne; men hvad der her er Tale om, har slet ikke den Karakter, og jeg tror ikke, det kan nægtes, at det har sin Betydning for Skolebørn i det hele taget at kunne udvide deres Horisont, for Børnene paa Landet f. Eks. saaledes, at de ogsaa blive i Stand til at iagttage Virksomheder, som kun den store By er i Stand til at rumme, og gøre de det under tilbørlig Vejledning og Tilsyn som et Led i den Undervisning, Børnene i øvrigt faa, saa tror jeg, det kun kan virke fremmende paa deres Udvikling, ligesom det kun kan virke heldigt paa Forholdet mellem By og Land, som det har sin store Betydning at have saa venstabeligt og forstaaende som muligt. — Hvad Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Kommune og Dampfærgens Indvielse angaar, da afviste den højtærede Trafikminister dette Spørgsmaal som alt for ubetydeligt til at tages op her. I og for sig lægger jeg heller ikke stærk Vægt paa, om nogle flere eller færre Menneſter have været med ved en saadan Lejlighed, men det, der var kommet frem i de offentlige Meddelelser, var jo ikke blot det enkelte Punkt, som den højtærede Minister fremhævede, om Borgrepræsentationens Formand var indbudt eller ikke, men det var dette tilsyneladende mærkbare, at overhovedet ingen som helst, der repræsenterede Kjøbenhavns Kommune som saadan, var indbudt. Man havde saaledes indbudt en Borgmester, der repræsenterede Havnraadet, som ikke er nogen kommunal Institution, men ikke den Borgmester, der paa Kommunens Begne særlig havde haft med denne Sag at gøre, nemlig Finansborgmesteren. Det var dette paafaldende Præg, som Sagen — altsaa ved en Tilfældighed — havde faaet, der vakte nogen Opsigt, og jeg synes derfor, den højtærede Minister egentlig ikke havde Anledning til at undre sig over, at Sagen kom frem, men snarere havde Grund til at være glad ved, at den kom frem, for at kunne komme til at meddele Offentligheden sin Forklaring, som jo reducerede det hele til en Misforstaaelse, en Forjømmelse af en underordnet

Funktionær i Ministeriet. — Maatte jeg ikke drage en lille Sag frem, som jeg, da jeg forrige Gang havde Ordet, ikke fik talt om. Der er i Jærnbanens Baneafdeling blandt Arbejderne et almindeligt Duffe om, at de kunde stilles ligesom Arbejderne ved Jærnbanedriften i Retning af at faa to maanedlige Fridage fra deres Arbejde, i Tøllers af, at dette i mange Maader vilde gavne deres personlige Forhold, saaledes deres Familieliv, og i det hele taget let lader sig forene med de Fordringer, der kunne stilles til dem fra Tjenestens Side. Jeg henstiller dette til Overvejelse for den højtærede Minister og til en mulig Forhandling i Finansudvalget. Samtidig vil jeg henstille til den højtærede Krigsminister, om der ikke, hvad Laboratoriearbejderne angaar, kunde være Anledning til i Stedet for som nu at betale dem Dagløn, saa at betale dem Ugeløn, hvorved det uheldige Forhold vilde falde bort, at de ere særlig daarligt stillede, naar saadanne Festsdage komme, hvor der ikke arbejdes, og de efter den nuværende Ordning derfor heller ingen Løn faa. — Der var, da jeg vilde se efter, hvorledes det forholder sig med visse Jærnbaneforhold, Anledning til at efterse et Reglement desangaaende, og jeg forlangte det derfor i Rigsdagens Bibliotek, men fik at vide, at det ikke fandtes der. Jeg vil i den Anledning gribe Lejligheden til at henstille til samtlige Ministre, om der ikke var Grund til at forsyne Rigsdagens Bibliotek med alt, hvad der overhovedet udsendes af saadanne officielle Dokumenter, Reglementer, Statistikker, Betænkninger og lignende, som vedrøre offentlige Anliggender, og som det tit kan være ønskeligt ogsaa her i Rigsdagen at kunne søge Oplysning i. Ganske vist omdeles den Slags Ting for en stor Del, men dog ikke altid, til Medlemmerne her i Salen, men man kan ikke godt gaa ud fra, at Medlemmerne Nar efter Nar have hele deres Bibliotek samlet her i Rigsdagen. Jeg tror, det vilde være praktisk, hvis det var en given Regel, at alle den Slags officielle Arbejder vare til Stede i Bibliotheket, for derigennem at staa til Tjeneste for Rigsdagens Medlemmer.

Zungersen: Da Finanslovens første Behandling nu fortsættes paa ottende Dag, skal jeg, saa meget mere, som de Udtalelser, jeg kunde finde Anledning til at gøre, alt ere omtalte fra flere Sider, frasælde Ordet.

Reis: Det er for at gøre nogle enkelte Bemærkninger vedrørende et Par Punkter paa det foreliggende Finanslovsforslag, at jeg